

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/53/2021
Identifikačné číslo spisu:	1214205776
Dátum vydania rozhodnutia:	30.11.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:1214205776.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne I. H., bývajúcej v G., G. XX, zastúpenej JUDr. Vierou Klíčovou, bývajúcej v Bratislave, Budovateľská 27, proti žalovanému PHONOTEX, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Bojnická 16/A, zastúpenému ADVOKÁT ZLÁMALOVÁ ZUZANA, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Trnavská 11, o zaplatenie 1.350,- eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 14C/297/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. júna 2019 sp. zn. 3Co/103/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej aj „prvoinštančný súd“ alebo „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 13. októbra 2017 č. k. 14C/297/2014 - 74 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplatenia 1.350,- eur s príslušenstvom ako odmeny za vytvorený umelecký výkon a žalovanému priznal proti žalovanej plný nárok na náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola 1. septembra 2013 uzavretá zmluva o vytvorení umeleckého výkonu a udelení súhlasu na použitie umeleckého výkonu s poukazom na zákon č. 618/2013 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon) v znení neskorších predpisov platnom do 31. decembra 2015 (v ďalšom len „zmluva o vytvorení umeleckého výkonu“). V článku III. bod 1 zmluvy o vytvorení umeleckého výkonu sa žalovaný zaviazal za vytvorenie umeleckého výkonu a za udelenie súhlasu na jeho použitie uhradiť žalobkyni odmenu 150,- eur za hodinu nočného vysielania v čase po 22. hodine. Z písomného záznamu zo 14. januára 2014 zistil, že žalobkyňa podľa testu na alkohol mala v dychu 0,04 g/l alkoholu a teda žalobkyňa sa 14. januára 2014 dostavila do práce pod vplyvom alkoholu a pretože išlo o živé televízne vysielanie, musel žalovaný reláciu zrušiť a zaradiť do vysielania reprízu inej relácie, ktorá mu neprodukovala žiadny zisk, čím žalovanému vznikla škoda minimálne vo výške ušlého zisku 1.730,- eur, ktorú sumu si žalovaný uplatnil ako nárok na náhradu škody. Podľa bodu VII. zmluvy o vytvorení umeleckého výkonu žalovaný mohol od zmluvy odstúpiť, ak sa umelec na výkon riadne nepripravuje, alebo ak sa dostaví na výkon pod

vpływom návykových látok alebo ak je zrejmé, že výkon nebude vykonaný riadne a včas, pričom žalobkyňa sa dostavila do práce pod vplyvom návykovej látky a nemohla predviesť umelecký výkon riadne a včas, v dôsledku čoho žalovaný odstúpil od zmluvy. V zmysle článku IV. bod 1 zmluvy o vytvorení umeleckého výkonu sa žalobkyňa zaviazala nahradiť všetku škodu, ktorá žalovanému vznikla jej porušením ktorejkoľvek povinnosti dohodnutej v tejto zmluve. Žalovaný žalobkyni oznámil v odstúpení od zmluvy, že žiada od nej nahradiť škodu vo výške 1.730,- eur. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná a túto zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 27. júna 2019 sp. zn. 3Co/103/2018 v spojení s opravným uznesením z 15. októbra 2019 sp. zn. 3Co/103/2018 - 114 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 1.350,- eur s 5,75 % úrokom z meškania od 11. februára 2014 do zaplatenia. V odôvodnení uviedol, že aj keď nebolo medzi stranami sporné, že k odovysielaniu relácie, ktorú mala vytvoriť žalobkyňa 14. januára 2014 nedošlo, čo by mohlo zakladať zodpovednosť žalobkyne za škodu pre porušenie povinnosti zo zmluvy, vznik škody a jej výška, napriek tomu, že ju žalovaný v konaní tvrdil, vykonaným dokazovaním neboli preukázané a žalobkyňa túto skutočnosť považovala za spornú. Dôkazné bremeno je procesnou zodpovednosťou účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané ani na základe navrhnutých dôkazov je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný sa v konaní bránil tým, že jeho záväzok uhradiť žalobkyni odmenu za umelecký výkon zaniklo započítaním s jeho nárokom na náhradu škody spôsobenej žalobkyňou tým, že nevykonala dohodnutý umelecký výkon a preto mal navrhnúť dôkazy, ktorými by ju preukázal. Listina označená ako Okamžité odstúpenie od zmluvy z 22. januára 2014, ktorou si žalovaný v čl. 4 uplatnil právo na náhradu škody voči žalobkyni, podľa odvolacieho súdu nepreukazuje existenciu škody, ktorá mala žalovanému vzniknúť tým, že žalobkyňa nebola spôsobilá vytvoriť dohodnutý umelecký výkon, a to najmä jej výšku, ak žalovaný v konaní nepreukázal, že v danom čase namiesto interaktívnej súťaže, ktorú mala moderovať žalobkyňa, sa vysielala repríza inej relácie a že priemerný výnos za relácie vysielané naživo bol v januári 2014 vo výške 1.730,- eur. Odvolací súd po zopakovaní dokazovania listinou označenou ako Okamžité odstúpenie od zmluvy z 22. januára 2014, ktorá obsahovala aj započítanie pohľadávky žalovaným, dospel k záveru, že táto nespĺňa náležitosti započítania podľa ustanovenia § 580 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, keďže z nej nie je zrejmé, kedy sa mali pohľadávky sporových strán stretnúť a teda zaniknúť, a najmä nie je ňou preukázaná samotná škoda, ktorá mala žalovanému podľa jeho tvrdenia vzniknúť. Odvolací súd dospel k záveru, že ak nárok žalobkyne na odmenu 1.350,- eur nebol medzi stranami sporný a žalobca nepreukázal existenciu škody a jej riadne započítanie s odmenou žalobkyne za umelecký výkon, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe žalobkyne vyhovel a priznal jej právo na odmenu za umelecký výkon za január 2014 vo výške 1.350,- eur zodpovedajúcu 9 hodinám umeleckého výkonu po 150,- eur.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“). Prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 420 písm. f/ CSP, keď súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietal, že rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený a poukázal na to, že žalobkyňa výšku náhrady škody prvýkrát spochybnila až v záverečnej reči na pojednávaní konanom 13. októbra 2013. Uviedol, že pokiaľ žalobkyňa existenciu, výšku, rozsah, spôsob vzniku škody nenamietala, mal súd prvej inštancie za to, že táto je nesporná a nevykonala v tomto smere žiadne dokazovanie. Nesúhlasil so záverom odvolacieho súdu, že v konaní neunesol dôkazné bremeno, ak nepreukázal vznik škody. Bol názoru, že odvolací súd spôsobil, že žalovaný, ktorý v konaní pred súdom prvej inštancie nemal dôkaznú núdzu, nakoľko žalobkyňa nenamietala existenciu vzniku škody a ani jej výšku, nemôže riadne brániť svoje práva, nakoľko nemal vzhľadom na uvedené v predchádzajúcich konaniach dôvod predkladať dôkazy na potvrdenie nesporných skutočností. Uviedol, že odvolací súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby žalovaný mohol riadne hájiť svoje práva a žalovaný nemal možnosť predložiť dôkazy na svoju obranu, predovšetkým dôkazy, ktoré majú preukázať existenciu vzniku škody a jej výšky. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu

zmenil a potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Zároveň navrhol odklad právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu.

4. Žalobkyňa sa k podanému dovolaniu nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti (dovoláním) napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 444 ods. 1 C.s.p. a v súlade s ustálenou praxou odvolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho odvolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného treba ako procesne neprípustné odmietnuť (§ 447 písm. c/ CSP).

7. Žalovaný prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, keď tvrdí, že postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces tým, že sa nesprávne vysporiadava s jeho argumentáciou, že odstúpenie od zmluvy spĺňa náležitosti započítania pohľadávok a bolo mu znemožnené predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

8. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

9. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

12. Žalovaný vyvodzujúc prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP namietal vykonané dokazovanie a zistenie skutkového stavu, odôvodnenie a nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

13. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky

poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

14. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či sp. zn. 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26., 5Cdo/57/2019, bod 9., 10.) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

15. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

16. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

17. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd popísal obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, uviedol, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, zároveň citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Odôvodnenie odvolacieho súdu sa vyporadúva so všetkými podstatnými rozhodujúcimi skutočnosťami. Jeho myšlienkový postup je v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že bol toho názoru, že žalovaný napriek svojim tvrdeniam a opisu rozhodných skutočností v konaní neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal základ svojej procesnej obrany, t. j. nepreukázal existenciu škody a jej riadne započítanie s odmenou žalobkyne za umelecký výkon. Ďalej odvolací súd konštatoval, že listina označená ako Okamžité odstúpenie od zmluvy z 22. januára 2014, ktorou si žalovaný v čl. 4 uplatnil právo na náhradu škody voči žalobkyni, nepreukazuje existenciu škody, ktorá mala žalovanému vzniknúť tým, že žalobkyňa nebola spôsobilá vytvoriť dohodnutý umelecký výkon, a to najmä jej výšku, ak žalovaný v konaní nepreukázal, že v danom čase namiesto interaktívnej súťaže, ktorú mala moderovať žalobkyňa, sa vysielala repríza inej relácie a že priemerný výnos za relácie vysielané naživo bol v januári 2014 vo výške 1.730,- eur. Na základe uvedeného možno konštatovať, že odvolací súd pri hodnotení skutkových zistení a skutkových záverov neopomenul vziať do úvahy žiadnu z namietaných skutočností, či skutočností, ktoré v konaní vyšli najavo, z uvedeného je zrejmé, ako a z akých dôvodov odvolací súd rozhodol a podľa názoru dovolacieho súdu má odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu všetky náležitosti v zmysle § 393 CSP. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že žalovaný sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožňuje a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv. Samotná skutočnosť, že dovolateľ so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v

odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu nesúhlasí a nestotožňuje sa s ním, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať s a ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

18. Dovolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné dodať, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - porov. ustanovenie § 442 CSP, v zmysle ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP, avšak dovolací súd takúto vadu v posudzovanom spore nezistil. Síce skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP), avšak dovolací súd poznamenáva, že odvolací súd žalobe vyhovel z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalovaným (čl. 8 CSP). Dovolací súd zdôrazňuje, že dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, v ktorého záujme je preukázanie pravdivosti ním tvrdených skutočností, zakladajúcich ním tvrdené právo. Na druhej strane žalovaného zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní skutočností, ktoré vylučujú existenciu uplatňovaného práva, ak jeho existenciu žalobca preukázal (tak napr. rozhodnutia sp. zn. 2Cdo/256/2012 a 6Cdo/95/2011). Preto správne odvolací súd konštatoval, že v prípade dôkaznej núdze na strane žalovaného nemohlo dôjsť k riadnemu započítaniu s odmenou žalobkyne. Dovolací súd podotýka, že povinnosťou žalovaného v sporovom konaní je prípadne označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a preukázanie svojho nároku, pričom žalovaný ani pred odvolacím súdom neprodukoval dôkazy, ktoré by mohli byť spôsobilé zvrátiť jeho neúspech pred odvolacím súdom a ktorých absenciu považoval odvolací súd za dôkaznú núdzu. Dovolací súd na záver poznamenáva, že žalobkyňa na pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie 13. októbra 2017 spochybnila špecifikáciu pohľadávky, ktorú si žalovaný mienil uplatniť započítaním a rovnako na pojednávaní konanom na odvolacom súde 27. júna 2019 namietala vznik škody a jej výšku a žalovaný napriek tomu dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia nepredložil a pripojil ich až k podanému dovolaniu.

19. Najvyšší súd už podľa predchádzajúcej úpravy dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a 1Cdo/62/2010, 2Cdo/97/2010, 3Cdo/53/2011, 4Cdo/68/2011, 5Cdo/44/2011, 6Cdo/41/2011, 7Cdo/26/2010 a 8ECdo/170/2014).

20. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

21. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu nie je po 1. júli 2016 žiadny dôvod pre odklon od vyššie uvedeného chápania dopadu nesprávneho právneho posúdenia veci (nesprávneho vyriešenia niektorej právnej otázky súdom) na možnosť uskutočňovať procesné oprávnenia niektorou zo strán civilného sporového konania.

22. Pre úplnosť treba dodať, že tak, ako dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka (a v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zakladajúcim prípustnosť dovolania) nebolo podľa predchádzajúcej právnej úpravy nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu, nie je ani novou právnou úpravou civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a 1Cdo/85/2010, 2Cdo/29/2011, 3Cdo/268/2012, 3Cdo/108/2016, 2Cdo/130/2011, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011, 7Cdo/38/2012).

23. Pokiaľ sa v dovolaní namieta, že odvolací súd nesprávne právne posúdil právny úkon odstúpenia od zmluvy, treba pripomenúť konštatovanie ústavného súdu obsiahnuté v jeho rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 196/2014, ktoré sa síce týkalo právneho stavu existujúceho do 30. júna 2016, je však naďalej aktuálne a plne uplatniteľné aj po tomto dni.

24. Ústavný súd v predmetnom rozhodnutí uviedol, že „prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.“.

25. V právnych veciach, na ktoré sa vzťahuje nová procesná úprava účinná od 1. júla 2016, je preto opodstatnený názor, podľa ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP. Nejde totiž o nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci „strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces“.

26. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že žalovaný neopodstatnene namieta, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Prípustnosť jeho dovolania z tohto ustanovenia preto nevyplyva.

27. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP. ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

28. Žalobkyňa bola v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešná (§ 255 ods. 1 CSP), trovy dovolacieho konania jej však najvyšší súd nepriznal, nakoľko jej žiadne preukázateľné nevznikli (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, R 72/2018).

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.